

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **P.**, bytom **B.**, proti žalovanému: **Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave, Krajský dopravný inšpektorát**, Špitálska č. 14, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRP-P-35/DI-BCP-2008 H zo dňa 28.4.2008, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 105-2008-56 zo dňa 20.11.2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 105/2008-56 zo dňa 20.11.2008 **z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d ě a ľ š i e k o n a n i e .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým uznesením uvedeným vo výroku tohto rozhodnutia zastavil podľa § 250d ods. 3 OSP konanie o žalobe z dôvodu, že žalobca napriek výzve a poučeniu neodstránil v stanovenej lehote vytýkané vady svojej žaloby brániace jej vecnému vybaveniu.

Proti uvedenému uzneseniu podal žalobca včas odvolanie, ktorým spresnil petit žaloby tak, že navrhuje, aby súd zrušil rozhodnutie žalovaného č. KRP-P-35/DI-BSP-2008 H aj rozhodnutie Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava II, Okresného dopravného inšpektorátu č. ORP-P-102/II-OBCP-2008-V. Zotrval na svojom názore o nepresvedčivosti a neúplnosti dôkazov svedčiacich o priebehu dopravnej nehody, ktorej spáchanie sa mu kladie za vinu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je potrebné zrušiť.

Odvolačný súd z prvostupňového spisu zistil, že žalobca podal na nepríslušný Okresný súd Bratislava II návrh označený ako „preskúmanie rozhodnutia iného orgánu“, ktorý bol uznesením Okresného súdu Bratislava II č. k. 10C/108/2008-26 zo dňa 1.7.2008 postúpený Krajskému súdu v Bratislave.

Krajský súd mal za to, že podanie neobsahuje predpísané náležitosti v zmysle § 249 ods. 2 OSP a preto žalobcu uznesením č. k. 1S 105/08-31 zo dňa 8.9.2008 vyzval na ich odstránenie v lehote 15 dní od doručenia výzvy. Vady brániace vecnému vybaveniu žaloby videl krajský súd v tom, že v podaní chýbali označenie napadnutého rozhodnutia (číslo a dátum), vyjadrenie, v akom rozsahu sa rozhodnutie a postup správneho orgánu napáda, dôvody nezákonnosti rozhodnutia alebo postupu s uvedením konkrétnych ustanovení zákona, ktoré mal správny orgán porušiť a správne znenie konečného návrhu.

Uznesenie – výzvu prevzal žalobca dňa 17.9.2008 a dňa 8.10.2008 podal na krajskom súde doplnenie svojej žaloby, v ktorom uviedol, že žiadal zrušiť rozhodnutie žalovaného č. KRP-P-35/DI-BCP-2008 H a uložiť žalovanému nahradiť mu škodu (bolestné a materiálnu škodu na motorovom vozidle).

Krajský súd napadnutým uznesením konanie o žalobe zastavil s tým, že žalobca ani v poskytnutej lehote neodstránil vady podania, ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby.

Návrh na náhradu škody bol uznesením č.k. 1S 105/2008-58 zo dňa 20.11.2008 vylúčený na samostatné konanie a postúpený na príslušný okresný súd.

Podľa § 249 ods. 2 OSP žaloba musí okrem všeobecných náležitostí (§ 42 ods. 3 a § 79 ods. 1 OSP) obsahovať aj označenie rozhodnutia a postupu správneho orgánu, ktoré napáda, vyjadrenie, v akom rozsahu ho napáda, dôvody, v čom vidí nezákonnosť rozhodnutia resp. postupu a aký konečný návrh vo veci robí.

Podľa § 43 ods. 1 OSP sudca alebo poverený zamestnanec súdu uznesením vyzve účastníka, aby nesprávne, neúplné alebo nezrozumiteľné podanie doplnil alebo opravil v lehote, ktorú určí, ktorá nemôže byť kratšia ako desať dní. V uznesení uvedie, ako treba opravu alebo doplnenie vykonať.

Podľa § 250d ods. 1 OSP súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom, **ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby**, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2).

Je nepochybné, že v súlade s dispozičnou zásadou, ktorou je ovládané správne súdnictvo, predovšetkým navrhovateľ má mať záujem, aby už v návrhu jasne a zrozumiteľne identifikoval čoho sa v súdnom konaní domáha a ktorý zo zákonom upravených spôsobov chce pri domáhaní sa resp. ochrane svojich práv využiť (od čoho závisí charakter konania a ďalší postup súdu).

Podľa názoru odvolacieho súdu v preskúmvanej veci napriek značne obsahovo i formálne zmätočným podaniam žalobcu (návrh z 10.5.2008 a „znenie konečného návrhu“ bez dátumu a podpisu doručené súdu dňa 8.10.2008) neboli bez ďalšieho dané podmienky odôvodňujúce zastavenie konania.

Krajský súd vytýkal žalobcovi nedostatky, ktoré však podľa odvolacieho súdu nemožno považovať za vady jednoznačne brániace vecnému vybaveniu žaloby, nakoľko označenie napadnutého rozhodnutia žalovaného, jeho sp. značka, dátum vydania, sú zrejmé z pripojenej fotokópie napadnutého rozhodnutia ako aj z obsahu žaloby, kde sú vytknuté aj dôvody nezákonnosti rozhodnutia správneho orgánu, ktoré žalobca videl v nedostatočne objasnenom skutkovom stave, pričom tvrdil, že dôkazy vykonané a vyhodnotené správnymi orgánmi nie sú riadnymi dôkazmi, nie sú v súlade s právnymi predpismi a teda skutočný stav veci nie je v súlade s § 32 a 34 OSP. (Navyše aj z pripojeného vyjadrenia žalovaného zo dňa 2.2.2009 vyplýva, že v správnom konaní neboli riadne vykonané dôkazy a nebol jednoznačne objasnený skutkový stav veci). Petit žaloby žalobca doplnil, keď v podaní predloženom krajskému súdu dňa 8.10.2008, žiadal zrušiť rozhodnutia žalovaného a prvostupňového orgánu, ktoré označil aj spisovými značkami.

V danom prípade nie je možné nezohľadniť, že vzhľadom na skutočnosť, že v predmetnej právnej veci navrhovateľ nie je a nemusí byť zastúpený advokátom, striktnú špecifikáciu konkrétnych zákonných ustanovení, ktoré mali byť rozhodnutím porušené

nemožno od neho spravodlivo požadovať, čo navyše nepredstavuje v zmysle § 249 ods. 2 OSP vadu brániacu vecnému vybaveniu žaloby.

V tejto súvislosti treba poukázať na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. IV. ÚS 1/02 zo dňa 26.9.2002, podľa ktorého výklad a používanie § 43 ods. 1 a 2 OSP musí v celom rozsahu rešpektovať základné právo účastníkov na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy. Všeobecný súd musí vykladať a používať citované ustanovenie OSP v súlade s účelom základného práva na súdnu ochranu. Interpretáciou a používaním tohto ustanovenia nemožno obmedziť základné právo na súdnu ochranu bez zákonného podkladu. Všeobecný súd musí súčasne vychádzať z toho, že všeobecné súdy majú poskytovať v súdnom konaní materiálnu ochranu zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov (§ 1 OSP). Prílišný formalizmus pri posudzovaní úkonov účastníkov súdneho konania a nadmerný tlak na dopĺňanie takých náležitostí do procesných úkonov účastníkov, ktoré nemajú oporu v zákone, ktoré idú nad rámec zákona alebo nemajú základný význam pre ochranu zákonnosti, nie sú v súlade s ústavnými princípmi spravodlivého procesu.

Občiansky súdny poriadok umožňuje zastaviť konanie podľa § 250d ods. 3 za podmienky, že žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby. Musí ísť o prekážky pre akýkoľvek ďalší postup všeobecného súdu, napríklad zo žaloby nie je zistiteľný návrh na rozhodnutie vo veci samej (petit). V predmetnej právnej veci však o takéto podstatné vady žaloby nešlo, preto podľa názoru odvolacieho súdu by zastavenie konania predstavovalo odňatie žalobcovi možnosti konať pred súdom.

Pod odňatím možnosti pred súdom konať (§ 221 ods. 1, písm. f/ OSP) treba rozumieť taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Za takýto postup treba považovať aj zastavenie konania o žalobe v prípade, že podmienky pre takýto postup súdu neboli splnené.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vzhľadom na vyššie uvedené napadnuté uznesenie krajského súdu postupom podľa § 221 ods. 1, písm. f/ OSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

POUČENIE : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. apríla 2009

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová

JUDr. Igor Belko, v. r.

predseda senátu